

ἡ—ἀναπετύχθη εἰς τὸν τόπον μας, ἦτο ἡ
 περὶ τοῦ μακαρίτη τοῦ Στάη. Ζοῦν ἀ-
 νόμη ἀνθρώποι τῆς ἐποχῆς τοῦ Γ. Κορ-
 νελίου.

ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ
ΕΡΓΑΝΟΝ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΑΓΓΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Εσωτερικού Ετήσια	Δραχ. 50
Εξωτερικού »	Λίρας Αγγλ. 1
Αμερικ. »	Δολάρια 5

Η συνδρομή υπολογίζεται από της ημέρας της αποστολής του φύλλου.

Τα χειρόγραφα δημοσιεύονται ή μη δεν αποδίδονται.

Διαχειριστής και υπεύθυνος
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Η. ΒΟΥΡΑΚΟΣ

**ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ
ΑΠΟ ΚΑΤΑΒΟΛΗΣ ΚΟΣΜΟΥ**

- 63 Ύπατος του Κικέρωνος. Ανακάλυψις της συννομίας του Κατίλιν. Θάνατος του Μιθριδάτου.
- 60 Έσυστήθη Τριανδρία εις την Ρώμην, συγκείμενη από τών Ιουλίον Κασίωνα, τών Πομπηίου, και τών Κράσσων. Ήκμαζον τότε ο Λατίνος συγγραφέας Τερέντιος Ούαδριον, ο Ρωμαίος ποιητής και φιλόσοφος Λουκρέτιος (δότης εμβλήτου εις τας «Αθήνας» ο ένδοξος ρήτωρ της Ρώμης Κικέρων), ο εκ Βερόνης ποιητής Κικουλός ο παθηματικός και άστρολόγος Σπυριδής, ο Λατίνος ιστορικός Σαλλούστιος, ο Άλλεξανδρεύς ιστορικός Τιμαγένης, ο γραμματικός Διονύσιος ο Ρόδιος, ο Μιτυληναίος φιλόσοφος Κράσιππος, και ο γραμματικός Τυραννίον ο Πόντιος.
- 58 Έσυστήθη του Κικέρωνος.
- 55 Ο Κασίω διέβη τόν Ρήνον, κατεπλήρωσε τούς Γερμανούς, και έκαμνεν απόβασις εις την μεγάλην Βρετανίαν.
- 53 Ο Κράσσος ένικήθη, κ' έφονεύθη εις τόν Παρθικόν πόλεμον.
- 51 Η Γαλιτεία έγενε Ρωμαϊκή έπαρχία. Πόλεμος μεταξύ Ιουλίον Κασίωνος, και Πομπηίου. Ο αριθμός τών πολιτών της Ρώμης 320.000.
- 48 Η εν Φερσουλίς μάχη, και νίκη του Κασίωνος κατά τού Πομπηίου. Η εν Άλεξανδρείη βιβλιοθήκη συνισταμένη από 400.000 αξιόλογα βιβλία έκαιε εκ συνβεβηκότος.
- 47 Ο Κασίω έκυριεύει τήν Αίγυπτον, και άφικε βοσπόριον εις την Κλεοπάτραν.
- 46 Ο Κασίω ύπέταξε τήν Μαυριτανίαν και τήν Νομιδίαν. Θάνατος τού Κάτωνος.
- 45 Μάχη τού Κασίω κατά τών Πομπηιανών εις τήν Ισπανίαν.
- 44 Έφονεύθη ο Κασίω υπό τού Βρούτου, και τού Κασίου.
- 43 Δευτέρα Τριανδρία συγκείμενη από τόν νέον Κασίω, Οκταύιον, τόν Άντωνίου, και τόν Αιπίδον. Θάνατος τού Κικέρωνος. Ήκμαζον τότε ο Άλεξανδρεύς άστρονόμος Σωσιγένης, ο Λατίνος ιστορικός Κορνήλιος Νέπος, και ο Σικελιώτης Διόδωρος.
- 42 Μάχη εν Φιλίπποις, πόλες της Μακεδονίας, και νίκη τού Οκταυίου και τού Άντωνίου, κατά τού Βρούτου και τού Κασίου.
- 36 Ητις τού νέου Πομπηίου εις τήν Σικελίαν υπό τού Οκταυίου.
- 32 Πόλεμος μεταξύ Οκταυίου και Άντωνίου.
- 31 Η κατά τού Άκτιον ναυμαχία, και ήττα τού Άντωνίου.
- 30 Άλωσις της Αλεξανδρείας, όπου ότε Άντωνίος και ή Κλεοπάτρα έφονεύσαν άφ' έαυτών διό να μη αλχηλοισθούν.
- 25 Ο Κασίω Οκταύιος άνηγορεύθη Αδικοκράτορ, κ' έκωνομίσθη Αδικοκράτορ (σεβαστός). Ήκμαζον τότε ο γεωγράφος Στράβων, ο Ιατρικός Διοσκουρίδης, ο Λατίνος ποιητής Οδύγυλλιος, Άράτιος, Ορίδιος, Προπέρτιος, Τιβύλλιος, Μάκερος, ο Λατίνος ιστορικός Τίτο Λίβιος, και Μαννίλιος ο άστρονόμος. Συνήκαζε δέ και ο αβανταγ' προσωπότης της παιδείας Μαικήνας ο Ρωμαίος Ίππευς.
- 21 Περιοδεία τού Αδικοκράτορος εις τήν Ελλάδα, και τήν Ασίαν. Η Αθηνά, ή Ινδία, και ο Πάρθος έζητησαν ειρήνην και συμμαχίαν μετά τού Αδικοκράτορος.
- 19 Η Ρώμη εις τόν Κολοσών της δόξης της. Ο ναός της Τερονναλίου άνηγόρθη από τόν Ηρώδην.
- 15 Νίκαι τού Δροσίου, προγονού τού Αδικοκράτορος, κατά τών Ρητιών, και Ουανδαλίκων.
- 12 Κατάκτησις της Παννονίας διά τού Τιβερίου, γαμβρού τού Αδικοκράτορος.
- 11 Ο Δροσιος ύπέταξε διάφορα έθνη της Γερμανίας.
- 8 Αδικοκράτορ τού Καλενδαρίου υπό τού Αδικοκράτορος. Ήκμαζον τότε ο Διονύσιος ο Άλικαρναυσεύς, και ο Διονύσιος ο γεωγράφος, ο Λατίνος γραμματικός Φλάκιος, και ο γραμματικός Ύγινος.
- 6 Ο Τιβερίου άνεχώρησεν εις Ρόδον.
- 5 Όλη ή οικουμένη εν ειρήνῃ, και ο Αδικοκράτορ έκλεισε τόν ναόν τού Ιανού. Έκεί της μοναρχίας τού Αδικοκράτορος έγεννήθη ο Κύριος και Σωτήρ τού ανθρώπου νέον Ιησούς Χριστός.
- ΜΕΤΑ ΧΡΙΣΤΟΝ**
- 2 Έπιστοφή τού Τιβερίου εις τήν Ρώμην.
- 9 Έσυστήθη τού Ορίδιου.
- 14 Θάνατος τού Αδικοκράτορος διεδέχθη ο Τιβεριος τήν αυτοκρατορίαν.
- 16 Οι μαθηματικοί και οι Μάγοι έδωχθήσαν εκ της Ρώμης.
- 17 Δώδεκα πόλεις της Ασίας κατεστράφησαν από σεισμόν.
- 27 Ο Πλάτος διαώρισθη διοικητής της Ιουδαίας.
- 36 Η Εκκλησία έσυστήθη. Πρώτος έπίσκοπος εις Τερονναλίου Ιάκωβος ο άδελφός της διαγωγής ήγμενος ο Πρωτομάρτυρ Στέφανος έλκυσθη από τήν δικαστήριον τών χριστιανών Σαδδός έφωτίσθη υπό τού θεού, και μετ' αμαρτίας Παύλος.
- 37 Θάνατος τού Τιβερίου αυτοκράτορος της Ρώμης διαδοχός αυτού ο Καλλίγυλλας. Ήκμαζον τότε οι Λατίνος συγγραφείς Κολομαέλλας, Ουαλέριος Μάξιμος, Πομπώνιος Μέλας, και ο Ιουδαίος Φίλων.

**ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΠΡΟΣ ΤΗΝ «ΦΩΝΗΝ»
ΚΑΤΟΠΙΝ ΤΩΝ ΕΟΡΤΩΝ ΤΟΥ ΧΕΡΝ
Η «ΕΥΓΕΝΗΣ», ΜΗΤΗΡ ΚΑΙ ΟΙ ΑΠΟΓΟΝΟΙ**

Παρά συμπόλιον υπό τόν όνομα «Φιλοδίκαιος» έλάβωμεν τήν κατωτέρω επιστολήν τήν όποιαν εύχαρίστας και δημοσιεύομεν ως γενικωτέρου κυθηραϊκού ένδιαφέροντος.

Άξιότιμε κ. Διευθυντά,

Είς τήν Λευκάδα, έγιναν εσχάτως εορταί διά τόν διάσημον συγγραφέα Λευκάδιον Χέρν, τού όποιου ή μήτηρ ήτο κυθηρία από τήν Χώραν. Είς τας εορτάς αυτές δέν παρέστησαν οι εκ μητρός, άλλ' έξ άλλου αυτής γάμου συγγενείς τού Χέρν, και ιδ' γεγονός αυτό έσχολλάσαν εις βάρος της Έπιτροπής τών εορτών, τού δημοσιογραφικών όργανων της Χώρας.

Τούτο ήνάγκασε τόν πρόεδρον τού Έλληνοϊαπωνικού Συλλόγου κ. Ίπποκράτην Σ. Καραβίαν, ν' άπευθύνῃ επιστολήν εις τόν διευθυντήν τού έν λόγω όργάνου, έν τῷ όποιῳ λέγει ότι :

«Δικαία και όρθή ήτο ή παρατήρησις διά τήν παράλειψιν της προσκλήσεως εις τας εορτάς και τών Κυθηραϊκών όργανων κλπ., δι' ή παράλειψιν αυτήν δέν προήλθεν εκ προθέσεως άλλ' εκ παραλείψεως τού άρμοδίου γραμματέως, και δι' άναμνησθητέως τὰ Κύθηρα και οι έπιζώντες συγγενείς τού μεγάλου συγγραφέως, είχαν πᾶν δικαίωμα όχι μόνον νά παραστῶσι εις τόν εορτασμόν, άλλ' και νά πρωτοστατήσωσι εις αυτόν. Ίσως, λέγει ο κ. Καραβίας, βραδύτερον κατορθώσωμε νά διοργανώσωμε και άλλην εορτήν εις τήν ώραίαν πατρίδα της ε υ γ ε ν ο υς μητρός τού υπερέχου συγγραφέως».

Έχω τήν γνώμην, κ. Διευθυντά, δι' ο κ. Καραβίας έξ εύγενούς προς τούς Κυθηρίους έγγραφε τήν έν λόγω επιστολήν. Διότι μά βαθυτέρα μελέτη τών ιστορικών γεγονότων περί τού Χέρν, πεύθει δι' ή αξίωσις αυτή τών χωραϊτών, νά μετασχηματίσῃ τας εορτάς της Λευκάδος, θά ήμπορούσε νά θεωρηθῇ τού δλιγώτερον ως κωμική. Και ίδού διατί :

Έκ της βιογραφίας τού Λευκαδίου Χέρν γινώσκωμεν, δι' : ούτος έγεννήθη εν Λευκάδι τῷ 1850. Ότι ο πατήρ τού ήτο ο Ίρλανδός άξιωματικός έπίτροπος τών κατόχων της Έπιταφίου άγγλων και συνεπώς και τών Κυθήρων, Κάρλος Χέρν, και μήτηρ τού ή εκ Χώρας συμπόλιτης μας Έλένη Κασσιμάτη. Ότι όλίγα χρόνια μετά τήν γέννησιν τού Λευκαδίου, κάποιος στενός συγγενής της μητέρας τού τήν έξολόγασε και τήν άπήγαγε, ο δέ πατέρας τού ήλθεν εις δεύτερον γάμον. Ότι κατόπιν τούτου ο Λευκαδίας παρεδόθη από τόν πατέρα του εις μίαν θείαν του θρησκομανίῃ, μέ τήν όποιαν ήτο αδύνατον τῷ παιδί νά συνεννοηθῇ, και διά τούτο έφυγε από αὐτήν, και άφωρ έζῆσεν εις τού Δουβλίον άρκετούς μήνας ως άλήτης, έπηγχε εις τού Λονδίνον, όπου ενέτυχεν τήν αλητικήν του ζωή κοινώμενος εις τὰ νυκτερινά άστυα, και τρώγων δταν είχε...»

Σταματῶ εἰς τῷ ἡ πάρα πέρα ζωῇ τού Χέρν εἶνε ιστορία δόλοληρος. Και έρωτῶ :

Οι συγγενείς μας μ' ή ν α ς ή όποις έξολογάζετ'αι μέ τόν έξέδελφόν της, ή όποια έγκαταλείπει τόν άνδρα της και δέν ένδιαφέρεται πλείε δια τού σπλίγγου της; τού όποιον δυστυχήσμεν, όπως έκρήθη κοντά σε μία θεά άνισόρροπη, κατήντησε νά γίνῃ αλήτης εως εἴρη τόν ένδοξο δρόμον του, μέ ποῖο πρόσωπο οί συγγενείς αὐτοῦ, οί όποιοι ήμπορεί νά εἶνε καθ' όλα τ' άλλ' αδέλφοι και ένταμοι άνθρωποι, θά είχαν, τήν άξίωσιν νά παραστῶν εις τόν εορτασμόν της μνήμης τού Λευκαδίου, και τί θά είχαν νά προσκομίσουν εις τόν εορτασμόν αὐτόν από άπόψεως ένδιαφέροντος της μητρός των διά τού έγκαταλείψαν τέκνον της;

Πόταν σέβειν ήμπορούσαν νά έχουν οι άνθρωποι αὐτοί, οί όποιοι εἶνε ζήτημα έν ένθροπίζον καθ' τήν ύπερβίον τού Λευκαδίου, προς τού παιδί ένός Ίρλανδού άξιωματικού τόν όποιον έγκαταλείψαν ή γυναίκα του, και τού τού παιδί της κατήντησεν αλήτης από τή στήρησι μητρικού πόνου και μητρικής στοργής;

Ο κ. Καραβίας λέγει δι' : «Ισως όργάνωσιν και άλλην εορτήν εις τήν ώραίαν πατρίδα της ε υ γ ε ν ο υς μητρός τού υπερέχου συγγραφέως».

Εάν όμως μία μύτινα εἶνε τῶσον «ε υ γ ε ν ή ς», ώστε νά τιμᾶται διότι έγκατέλειψε, καθ' δν άνωτέρω τρόπον εξεθεσάμεν δι' έγκατέλειψιν, τού παιδί της και τόν άνδρα της ή εκ Χώρας ώραία Έλένη, τότε θά συστήσωμεν εις τόν κ. Καραβίαν, νά περιορίσῃ τας μελλούσας εορτάς του εις μ ο ν η ν τήν πρωτεύουσάν της νήσου μας, διότι ίσως α ὗ τ ή μ ο ν η νά τιμᾶται τοιαύτας μνητέρας.

Οί λοιποί Κυθηρίαι, συγκινούνται και συμμετέχουν εις τούς πανηγυρισμούς διά τόν Λευκαδίον Χέρν, άλλ' δι' αὐτόν πρωτοπικνός και μόνον, και τιμούν τήν μνήμην του και τού πνεύμα του, όπως τιμούν και γεραίρουν τήν μνήμην άλλων ένκλειων τῶν μητέρων, αἱ όποιοι πονούν, και ένδυνάμεινται διά τὰ τέκνα των, και θυσιάζουν πολλάκις δι' αὐτά και τήν ζωή των.

Διατελῶ μετ'ι τιμῆς
ΦΙΛΟΔΙΚΑΙΟΣ

Ο έν Άγία Πελαγία νεοκατασκευασθείς λιμενοβραχίον εκ μετῶν ήμέ, δαπάνης τού κ. Π. Ι. Κορωναίου ή Πουλιάκη.

**ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΛΙΜΕΝΑ ΑΓΙΑΣ ΠΕΛΑΓΙΑΣ
Ο κ. ΠΑΝ. ΚΟΡΩΝΑΙΟΣ ΔΙΑ ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΟΥ**

Έλάδομεν τήν κατωτέρω επιστολήν τήν όποιαν εύχαρίστας δημοσιεύομεν.

Άξιότιμε κ. Διευθυντά της «Φωνής» τών Κυθήρων,

Σίς παρακαλώ πολύ, δημοσιεύσατε εις τήν έκδοσιν φύλλον σας, δι' εύχαριστώ θεομῶς πάντας τούς συμπόλιτας και έξόνους οι όποιοι ήθικώς και δικαίως έβροήθησαν τήν προσπάθειάν μου προς κατασκευήν λιμενοβραχίονος έν Άγία Πελαγία, ιδιαιτέρας δέ τήν Λιμενικήν Έπιτροπήν Άγίας Πελαγίας, τόν κ. τελευτώντα σθημόν αυτής, και τήν έπιτροπήν της κατασκευής τού έργου, έπιφυλάσσουμαι δέ όπως δημοσιεύσω τὰ όνόματα αὐτῶν και ιδιαιτέρας ως και τὰ όνόματα πίντων τών δωρητῶν.

Επ'ι τή εύκαιρία αὐτή ἄς μοι έπιτραπῇ νά παραδῶ μερικάς πληροφορίας σχετικῶς μέ τήν κατασκευήν τού λιμενοβραχίονος τού μέν όπως διελύσθη μερικάς πλάνας, τού δέ όπως ένισχύσω τούς πιστεύοντας δι' τού έργον μου εἶνε σοβαρώτατα έξυπνητικόν της θαλασσίας μας συγκοινωνίας.

Παρέχω λοιπόν τήν πληροφορίαν, δι' διὰ τὰ κατασκευασθέντα μέχρι τούδε πενήντα μέρτα τού λιμενοβραχίονος, έξόδευσαν μόνον έκάτον έβδομήκοντα χιλιάδας δραχμών (370.000), συμπεριλαμβανομένων και τών δωρεάν προσφερόντων ήμερομισθίων.

Συνεπώς, όσοι έπίστευον δι' διὰ τὰ πενήντα μέρτα έδαπανήθησαν πλέον τών πεντακοσίων χιλιάδων δραχμών έπληνθήσαν. Αὐτό δέ τού γεγονός της δαπάνης τών 170.000 δραχμών μόνον, διὰ τὰ 50 μέρτα τού λιμενοβραχίονος, μαγεύει άριστά δι' ή συνέχεια της κατασκευής τού έργου δέν θ' άπαιτήσῃ έκ'ατομύμια, όπως πολλοί έως τώρα έφανίζοντο, άλλ' όλίγας άκόμη χιλιάδας δραχμών αἱ όποιοι μέ όλίγην καλήν θέλησιν τών ένδιαφερομένων διά τήν λιμενικήν μας ασφάλειαν, εἶνε εύκολον νά συναθροισθοῦν.

Παρέχω επίσης τήν πληροφορίαν, κατόπιν της πέρας μου εκ της κατασκευῆς τών 50 μέρτων, δι' με τριακοσίας άκόμη χιλιάδας δραχμών δύναμει νά κατασκευάσωμεν έν συνεχείᾳ έτερον τριάντα μέρτα, ή πενήντα άκόμη μέτρα μέ 550 έως 600 χιλιάδας δραχμών, ίκανά νά μάς έξασφαλίσουν σοβαράν ασφάλειαν εις τόν λιμένα Άγίας Πελαγίας.

Πιστεύω δι' κανείς Κυθηρίος δέν θά μένῃ άδιάφορος από τὰ θετικά αὐτά γεγονότα, και δι' πάντες θά δειλήσουν νά συντρέξουν τού έργον.

Γνωρίζω δι' ή οικονομική κρίσις έπηρεάζει και τας οικονομικάς συνθήκας ένός έκρίστου ώστε μετά δυσχερείας ν' άποφασίσῃ κανείς τήν διάθεσιν χρημάτων δι' έργα, έστω και κοινωνικῶς ώφέλεια. Νομίζω όμως δι' και εις τήν περίστασιν αὐτήν, και μέ όλίγην καλήν θέλησιν, ήμπορεί ο κάθε πατριώτης νά βοηθήσῃ. Διὰ τούτο έπικαλούμαι τήν φιλοπατρίαν τών άπανταχού συμπολιτών μας, και ιδιαιτέρας τών πλουσίων μας, προς ένίσχυσιν τού όπ' έμοῦ άναληφθέντος κοινωφελούς έργου.

Οί έπαρεστουμένοι νά συντρέξουν τού έργον, δύνανται ν' άποστείλουν τας συνδρομάς των είτε εις τήν Λιμενικήν Έπιτροπήν Άγίας Πελαγίας τήν συσταθείσαν υπό τού Κράτους, είτε εις τόν ταμίαν της Έπιτροπής έπί της κατασκευῆς κ. Ιωάννην Ν. Μεγαλοοικονόμον έν Πυθαγό τών Κυθήρων, είτε εις τόν υποφαινούμενον και εις τήν δδόν Παρίσου 66 έν Καλλιθέα Άττικής.

Διατελῶ μετ'ι τιμῆς
Παναγ. Ι. Κορωναίος Πουλιάκης

**ΘΑΛΑΣΣΙΝΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ
ΚΑΒΟΜΑΛΙΑΣ**

(Συνέχεια και τέλος)

—Μά τί πειραχτήριό είσαι σύ, δέ μοι λές; τού είπε μέ παράπονον. Ποιός διάολος σ' έφερ' έδώ μέσα γιά τις άμαρτίες μου; Άσε ν' άκούσης πρώτα, μωρέ παλιόγυφτα! Τά στοιχεία τού Καβομαλιά εἶνε ξωτικά. Όποιον ρωτήσης στά Βατίκα και τήν ίδια ιστορία θά σοῦ εἰπῇ. Εἶνε χρόνια τώρα πάππου προς πάππου! Εἶδες, όταν φθάνομε άνάμεσα Τσιρίγου κι' Άλαφονησιού, ποῦ φαίνονται κρεμασμένα στό βουνό τέσσαρα-πέντε χωριά; Εἶνε τά χωριά τών Βατίκων. Κι' από αὐτά τού Φαρακλό εἶνε τού μεγαλειέτερο. Έκείνα τά χρόνια ό πλουσιώτερος και δυνατώτερος μπάης τών Βατίκων ήταν ό μπεης τού Φαρακλῶ. Ο κάμπος κάτω ως τήν Πεζούλα—τή Νεάπολιν νά εἰποῦμε—ήταν δικός του. Τού Καστράκι στό ρίζωμα έκείνος τ' όριζε. Άκόμη και τὰ εἰκοσιτέσσερα μοναστήρια τού Καβομαλιά πληρώναν φόρον σέ έκείνον. Οι πύργοι τόν άκόμη σώζονται σπαρμένοι έδώ και κεί σ' όλα τὰ κορφοβούνια, από τόν Άρχάγγελο ως τή Μονοβάσια. Μά καμιά φορά, τά πλούτη και ή δύναμη δέν φέρουν τή χαρῇ και τήν άνάπαψιν. Ο Μπέης κ' ή Μπέισα είχαν όχαι τή λύπη ποῦ δέν άποχοῦσαν ένα παιδί. Όσο μετροῦσε τού βίος τού κείνος και τού έβλεπε άμέτρητο, τόσο θλιβότανε ποῦ δέν ήξερε τόν κληρονόμον του. Όσο έβλεπε κείνη τού ρούχου της, σαμουρία και λαχούρια, τὰ δλόχουσα στολίδια της, τόσο στεναίξε ποῦ δέν είχε μία κόρη νά τὰ χαρῇ και νά τὰ έναναίωσι. Κι' όταν βράδυ έσμιγαν οι δύο τους στήν κρεβάτι, πόσοι πόθοι και τί καμφοί σεμνοφτέρωτοι, γοργοπετοῦσαν γύρω στό πικρόν τού άντρώπουνο!

Τέλος δές από τού Θεό, δές από τὰ μαγικά της Μπέισας άπόζητησαν ένα παιδί—μία μπεσοπούλα παρόμοια της 'Ηλιογέννητης. Οι γονεῖς της δέν είχαν πλιά ποῦ νά κρύψουν τή χαρά τους, πῶς νά προφυλάξουν από κάθε κακό τήν άκρίβη τους. Δέν πρόφτασε νά γίνῃ δέκα χρόνων κ' άρχισαν τὰ προξενία. Από τού Μωριά, από τή Ρούμελη, τήν Έγροπον και τήν Αθήνα οι πλουσιώτεροι κι' άντρείωτεροι μπάηδες κ' άγάδες, έστειλαν πλούσια κανίσια ν' άρροβωνίσουν τή Γιουλιχάνα. Άλλ' ο Μπέης, όταν άποφάσιζε νά τήν παντρέψῃ, δέν ήβρε άλλον καλύτερο από τού Μωσα Μπαρδουνία, τόν έακονομένο Μπέη τών Μπαρδουνχωριών. Μέ κείνον τήν άρρεβώνισαν.

Άχ! κακό μάτι παρόστεκε στή χαρά της άμοιρίας. Δέν πέρασαν τρείς μέρες κ' έπεσε στό κρεβάτι χτυπημένη από κρουφή και άσχημη άρρώστια. Τρέχουν άμέσως οι διαλαλητάδες δόλοῦθ, σέ Μωριά και Ρούμελη, στά Λωδεκάνησα και τὰ Φαραγγόλησα, στήν Πόλην και τή Βενιτιά, διαλαλῶν και λένε : Όποιος βρεθῇ και γιανέρῃ τή Μπεσοπούλα τού Φαρακλῶ νά τόν ντύσῃ στό μάλαμα ο Μπέης, ο άφέντης της, και σ' άσημάματα ο Μωσα Μπαρδουνίας, ο άντρας της!...

Τού άκούον και τρέχουν οι γιαντοί μέ τὰ βότανα, οι δερβισάδες μέ τὰ ξώρκια, οι παπάδες μέ τὰ τετραβήγγελα και τὰ θανατοουργά έλκονίσματα. Μά όλα τίποτα δέν μποροῦν νά κάμουν στήν πικρή άρρώστια της πεντάμορφης! Άνώνει και σβύνει σάν τόν άνθρῷ από άνογοιά του. Πάνε τὰ κάλλη, πάνε τ' άρώματα. Μέσα στό άπόμερο δωμάτιο τού πύργου, τού στρωμένο μέ χνουδωτούς τάπητες, στό άπάλυ κρεβατοστρώσι άπάνω δρόκοι παλαίβουν δυνατά ή ψυχή και τού σώμα της. Άπάνω της σκυμμένοι, άνοιχοι κι' άλλαιοι παραστῶντες οι γονεῖς, άνιχναιο νά βοηθήσουν τήν κόρη στό χαροπάλαμα. Και δέν άκούεται άλλο μέσα στό θλιμένο δωμάτιο παρά τού άνάλαφρο άγγοναχτό της μπεσοπούλας, σάν φτεροκόπημα ψυχῆς.

Έκείνη τήν ώρα μπαίνει ένας και κραῖζει τού μπάη παράμερα :

—Ένας γέροντας, λέει, φάνηκε στήν Πεζούλα εύχαρίστας από τή θάλασσα. Έρχεται νά γιανέρῃ τή μπεσοπούλα.

Καθώς τ' άκούει έκείνος άναγállισσε.

—Τρέξτε γλήγορα! λέει στους άνθρώπους του: γλήγορα νά μοῦ φέρετε τού γέροντα!

Τρέχουν, βρίσκουν ένα κοντά και κακοτραχάλο γεροντάκι, καβάλλα σέ μία κασέλα. Ήταν κασέλα κ' έμοιαζε σάν χελώνα: ήταν χελώνα κ' έμοιαζε σάν κασέλα. Τρέχει ο Μπέης, κατεβαίνει τή σκάλα και τού πέφτει στό πάδι.

—Άμάν, γέροντά μου! σώσε μου τού χανουμάκι κ' δτι δές από μένα.

—Μή φοβάσαι, μπρέ! τού φωνάζει έκείνος άγρια: όσο είμαι δῶ, μή φοβάσαι! Μόνον ένα πράμα θά κάμης: νά άρῃς τή Μπέισα και νά φύγετε από τόν πύργο. Και νά διαλαλήσῃ: σέ χωριό, μέ τού ήλιόγυρμα οι χωριανοί νά κλειώνται στά σπῖτια τους σφάμελοι γιά τρείς μέρες.

Ο Μπέης κ' ή Μπέισα στήν άρχή δέν ήθελαν νά φύγουν και ν' άφήσουν μοναχά τή θυγατέρα τους. Μά ο γέροντας έπείμενε στό λόγο του.

—Άν δέ θέλετε, εἶπε: άφήστε τήν νά πεθύνῃ.

Τέλος έφυγαν οι γονεῖς κ' ο γέροντας έμεινε όλομόναχος μέ τήν μορφομένη. Ο γέροντας ήταν μάγος, από κείνους τούς

μάγους, ποῦ μέ τού λόγο μποροῦν νά μαμαράσουν τή θάλασσα και νά θάλασώσουν τις στεριές. Η δύναμή του όλη και τὰ μάγια ήταν σέ κείνη τή κασέλα: τήν έκανε όπως ήθελε : γοργοπόδαρο άλόγο στή στεριά, τρεχαντήρι άφταστο στή θάλασσα και ποῦλι πετούμενο στόν άέρα. Είχε κλεισμένα μέσα της έφρτα φουσατά ξωτικών τού ένα φουσατό φεβρώτερο από τού άλλο. Και μέ κείνα έλεγε νά γιανέρῃ τή Γιουλιχάνα. Πιάνει γοργά κ' άνοίγει τήν κασέλα: χύνει έξω όλα τὰ ξωτικά. Καθώς τὰ έχυσε, κάποιον βαθύ βογγιτό άκούστηκε και τὰ όρη γύρω άρχισαν νά χτυπῶνται σά δαιμονισμένα.

Πέρασαν τέλοσ τὰ τρία μερόνυχτα, έγινε καλή ή μπεσοπούλα. Όχι μόνον έγινε καλή, μά και πῶ μορφοή και γλυκειά και δροσερή από πρωιήτερα. Οι δύστυχοι γονεῖς κατήντησαν τρελλοί από τή χαρά τους: δέν ήξεραν μέ τί τρόπο ν' άντιπληρώσουν τού γέροντα. Μά έκείνος δέ φρόντιζε γιά τέτα. Έτσι ήθελε: ήθελε έσαι και νά φύγῃ. Άρχισε νά μανλίζει τὰ φουσατά γιά νά τὰ κλείσῃ πάλι στήν κασέλα. Μά κείνα δέ θέλουν νά τόν άκούσουν. Μαυλίζει, έναμαυλίζει: τίποτα! Κάπως θυμώσαν μέ τὰ λόγια του και ριχθήκαν λυσσασμένα, κάνοντας άνω-κάτω τόν τόπο περιγύρα. Άκονες φωνές, κλάματα, μοιρολόγια, βρισές, βλαστήμιες, δοντοτριξίματα, μουγκρίσματα, τραγούδια, τούμπανα, βιολιά και λαγούτα, συγκροτητά σφυρίγματα. Ο άέρας γέμισε από γλώσσες άόρατες, ποῦ καθεμία είχε κα τού σκοπού της. Έκανεσ έδῶ, άκονες τ' όνομά σου! κανες έκεἱ, έκανεσ τή σκούφια σου. Έσφυρτες χάμο κ' ένιωθες άξαφνα φοβερή σφίνα νά σοῦ χωρίξῃ τὰ μηρία. Βρέθηκαν άνθρωποι ποῦ γύρισαν, μέρα-μεσημέρι θεόγυμνοι στά σπῖτια τους. Τά χωριά ρήμαξαν: οι κάτοικοι σφιχτομανταλωθήκαν τὰ ζωντανά δέν έτρωγαν τού χόρτο τους: τ' άγρίμια κλείσθηκαν στίς μονιές τους: άδειασαν τὰ βουκόλια και τὰ βαλμάτια: και τὰ γιδοβρόδατα τού Σαρίγκαλου, τού πλούσιου άρχιστέλιγκα τού Καβομαλιά, συνεπήσαν τὰ μαντριά και γκερομοσακίστηκαν στή θάλασσα.

Ο γέροντας πήγε νά σκάσῃ από τού θυμό του. Όλα τὰ ξώρκια είπε, μά κανέ-να δέν πετύχαινε. Τά ξωτικά, ποῦ άλλοτε έτρεχαν συμμαχώτα σά σκυλιά στά πόδια του, τώρα γύριζαν και τόν περιγελοῦσαν, τού τραβούσαν τὰ γένηια, κ' έπλέξαν πλεξίδες άλλτες τὰ μακριά του τὰ μαλλιά. Και κείνος δέ μποροῦσε νά καταλάβῃ τί έτρεχε: τάχα γιαντί τὰ μάγια του έχχαν τούση τή δύναμή τους; Έπεσε στή σκέψη κ' άρχισε ν' άνασκαλίζει μέ τόν νῦν τὰ περασμένα.

—Μπρέ! είπε άξαφνα χτυπώντας τού μέτωπό του.

Τώρα φωτίσθηκε. Τώρα θυμήθηκε. Νάί, τώρα θυμήθηκε πῶς μία στιγμή, όταν ή μπεσοπούλα έμενε άκίνητη έμπρός του, β'έποντας τού χυτό κορμί ένοραζε άσύχαστα :

—Μωρέ μῆλο γιά δάγκωμα!

Κ' έσυρε τού τρεμάμενο χέρι του γλυκά κ' άνάλαφρα άπάνω της. Μέ τούτο όμως δέ γέροντας μολεώθηκε και μολεμένο άνδρωπόνο δέν πιάδουν τὰ μάγια ποτέ! Άρχισε τότε νά κλαίῃ και νά μύρεται. Τέλος δειδήθηκε στό Θεό, άκόμη μία φορά νά πιάσουν τὰ μάγια του, γιά νά σώσῃ τόν τόπο από τὰ ξωτικά. Ο Θεός τόν άκούσε: και μ' ένα λόγῳ συναίξε ο Μάγος τὰ φουσατά και σάν νά έβριχε δανεισμούς όχθρούς, τὰ διασκορπίζει περίγυρα. Τρία ρίχνει στίς Νεραϊδοσπηλίες, κάτω σταχτιές πέτρες ποῦ κρέμονται άπάνω από τή χούνη τού Λαχίου: άλλα τρία ρίχνει στόν Κούνο, ψηλά στό Παράδεισι: και τού φρεβρώτερο, μέ βρισές κ' άναθήματα, γυρίζει και τού ρίχνει στόν πάτο της θάλασσας, άντίκρου στό Τσιρίγῳ.

Γιά τούτο σᾶς λέω, τις φουροῦνες τού Καβομαλιά δέν τίς κάνουν άνέμοι! Άκούτε μένα: τις κάνουν τὰ στοιχεία!...

Ο Γιαννιός ο Χούρχουλα, όταν τελείωσε, γύρισε περίγυρο βλέμμα νά ιδῇ τούς συντρόφους του. Πρίν, άφαιρέμενος στή διήγησή του, δέν είδε ούτε τὰ χαμόγελα ούτε τὰ κρυφονήματα τους. Μά τώρα τούς βλέπει όλους γύρω νά κοιμῶνται και νά ροχαλίζουν. Αρδάλας τόν πλάκωσε ο θυμός. Μέ τούς ίσκιους λοιπόν μιλούσε τόσην ώρα! Άναφοκακίνησε, τινάχθηκε όρθός κ' άρπάζοντας τή σκάλα ήθελσε ν' άνεβῇ, βρίζοντας θεούς και άνθρώπους. Άλλά οι ναυτες έξυπνησαν μέ μιάς, έσκασαν δυνατά γέλια κ' ο θεμαστής, τού πειραχτήριό τού Γιαννιού, τόν άκολούθησε φωναχτάς τας :

—Άλλο ένα Γιαννιέ!... άλλο ένα και σώνει σου!...

ΤΥΧΗΡΟΣ ΤΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ

Ο έν Αθήναις συμπόλιτης δευρατέμ-πορος κ. Παναγιώτης Μαλάνος έκέρδισε κατά τήν τελευταίαν κλήρωσιν τού Λαχείου τού Στόλου έν τέταρον τού λαχείου τού πρώτου άριθμού εκ δραχμών έκπτόν χιλιάδων άριθμ. (100.000). Πρός τόν τυ-χηρόν συμπόλιτην εύχόμεθα όπως κερ-δίση και μεγαλύτερα χρηματικά ποσά.

Η ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΞΕΛΙΞΙΣ ΜΙΑΣ ΕΚΑΤΟΝΤΑΕΤΙΑΣ

Η 'Ανωτάτη Σχολή των Οικονομικών και 'Εμπορικών 'Επιστημών είχε την ώριμη σκέψιν να παράσχη διά γραφικών παραστάσεων μίαν αντίληψιν των κυριωτέρων στατιστικών στοιχείων επί της δημογραφικής και οικονομικής καταστάσεως της 'Ελλάδος από του 1828 καί εντεύθεν.

Νομίζομεν ότι ανταποκρινόμεθα πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἐφημερίδος μας παρέχοντες εἰς τοὺς συμπολίτας μέγας τῶν στατιστικῶν αὐτῶν στοιχείων ὡς τὸ καλύτερον κατόπιν τῶν προόδων τῆς χώρας μας.

Η ΕΠΙΦΑΝΕΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἡ κατὰ τὸ 1828 ἐπιφάνεια τῆς 'Ελλάδος ἡ- το τετραγωνικὰ χιλιόμετρα	47.518
Ἡ πυκνότης διὰ τὸν πληθυσμὸν κατὰ τ. χμ.	16
Ἡ κατὰ τὸ 1928 ἐπιφάνεια τῆς 'Ελλάδος ἡ- το τ. χλ.	130.199
Ἡ πυκνότης τοῦ πληθυσμοῦ κατὰ τ. χλ.	48
— Ἡ 'Εξέλιξις τοῦ πληθυσμοῦ τῆς 'Ελλάδος.	
Ἡ πληθυσμὸς τῆς 'Ελλάδος ἐξελίχθη ὡς ἑξῆς:	
ΕΤΗ	ΑΡΙΘΜ.
1828 κάτοικοι	800.000
1848	1.000.000
1856	1.100.000
1870	1.500.000
1879	1.700.000
1896	2.400.000
1907	2.600.000
1920	5.500.000
1928	6.200.000

— Ἡ 'Εξέλιξις τοῦ ἀγροτικοῦ καὶ ἀστικοῦ πληθυσμοῦ.

Ἐπὶ ἑκατὸ (100) κατοίκων οἱ κάτοικοι τῶν πόλεων παρουσιάζονται ὡς ἑξῆς:

ΕΤΗ	ΑΡΙΘΜ.
1879 κάτοικοι πόλεων	18
1889	21
1896	22
1907	24
1920	27
1928	33

Παρατηρεῖται δηλαδὴ μία ποιοῦσα σημαν-
τικὴ ἐλάττωσις τοῦ ἀγροτικοῦ πληθυσμοῦ καὶ
συγκέντρωσις εἰς τὰς πόλεις.

— Ἐπαγγελματῶν τοῦ πληθυσμοῦ.

Ἐκ τῆς ἀπογραφῆς τοῦ 1928 παρουσιάσαν
ἡ 'Ελλάς τὰ ἑξῆς κατὰ πληθυσμὸν ἐπαγγέλ-
ματα:

Ἀνευ ἐπαγγέλματος	2.069.200
Γεωργὸν καὶ κτηνοτρόφον	1.480.700
Βιομηχανία-μεταλλεῖα-μεταφορὰ	542.900
Ἐμπόριον καὶ πισίς	208.900
Ἐλευθέρια ἐπαγγέλματα καὶ Δημό- σια ὑπηρεσία	130.400

— Ἐξέλιξις πληθυσμοῦ Ἀθηνῶν — Θεσσα-
λονίκης.

Αἱ δύο αὗται πρωτεύουσαι παρουσιάζουν
ἀμικτικήν αὐξησιν πληθυσμοῦ.

— Ἀθήναι.

ΕΤΗ	ΑΡΙΘΜ.
1870 κάτοικοι	44.510
1889	110.262
1907	167.479
1920	292.991
1928	452.219

— Θεσσαλονίκη.

ΕΤΗ	ΑΡΙΘΜ.
1913 κάτοικοι	157.889
1920	170.321
1928	236.524

— Τὸ Μεταναστευτικὸν ρεῦμα.

Ἀξιοσημείωτοι εἶνε οἱ ἀριθμοὶ τῶν μετα-
ναστευσάντων εἰς τὰς Ἡνωμένας Ἰδιῶς Πολι-
τείας κατὰ τὰ ἔτη 1900—1924. Κατὰ τὰ ἔτη
αὐτὰ μετεμίστανον:

ΕΤΗ	ΑΡΙΘΜ.
1900—1903 μετανάσται	8.000
1904—1906	14.000
1907—1909	24.000
1910—1912	25.000
1913—1915	24.000
1916—1918	18.000
1919—1921	14.000
1922—1924	4.000

Ἡ μετὰ τῶν ἐτῶν 1921 καὶ 1822 μετα-
ναστεύσαντες παρουσιάζει ἀποτόμον ἐλάττωσιν
λόγῳ τῶν περιοριστικῶν νόμων τῶν Ἡνωμέ-
νων Πολιτειῶν.

— Μεταναστευτικὰ ἐμβλήματα.

Χαρακτηριστικὸς ἐπίσης εἶνε ὁ πῖναξ τῶν
μεταναστευτικῶν ἐμβλημάτων κατὰ τὰ ἔτη
1914—1931. Κατὰ τὰ ἔτη αὐτὰ εἰσῆλθον εἰς
τὴν 'Ελλάδα τὰ κατωτέρω ἑκατομμύρια λιγρῶν:

ΕΤΗ	ΠΟΣΟΣ.
1914 λίγροι	2.400.000
1915	2.800.000
1916	2.900.000
1917	2.700.000
1918	5.000.000
1919	14.800.000
1920	22.600.000
1921	15.000.000
1922	4.800.000
1923	6.800.000
1924	8.500.000
1925	7.300.000
1926	7.400.000
1927	6.900.000
1928	6.500.000
1929	7.800.000
1930	8.300.000
1931	7.100.000

Ἡ μεγάλη αὐξήσις ἐμβλημάτων παρατηρή-
θη, ὡς ἀντιθέτως ἐμφανίζεται, κατὰ τὸ ἔτος
1920, ἔτος ἐξοικὸν μεγαλοφυγμῶν.

ΚΙΝΗΣΙΣ ΕΚΦΑΝΤΙΚΟΤΗΤΟΣ

Ἐνδιαφέρουσα ἐπίσης εἶνε καὶ ἡ στατιστικὴ
τῆς ἐγκληματικότητος καθ' ὅλην τὴν χώραν.
Ὁ ἀριθμὸς τῶν καταδικασθέντων ἔχει ὡς ἑξῆς:

ΕΤΗ	ΑΡΙΘΜΟΙ
1924 καταδικασθέντες	41.541
1926	36.508
1927	53.217
1928	53.897
1929	66.290

— Κυκλοφοροῦντα αὐτοκίνητα.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν κυκλοφορούντων αὐτοκινή-
των παρουσιάζεται διαρκῶς αὐξανόμενος ὡς
ἐμφανίζεται κατωτέρω.

1923 Αὐτοκίνητα ἐν κυκλοφορίᾳ	5.386
1926	14.285
1928	20.817
1930	28.053

Τὴν ἐνδιαφέρουσαν αὐτὴν στατιστικὴν θὰ
συγκεντρώσῃ εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΟΔΟΥ ΔΙΑ ΛΑΧΕΙΟΥ

Διὰ τὴν κατασκευὴν οδοῦ ἐν τῇ περιφε-
ρείᾳ Λιβαδίου, καὶ ἀπὸ τῆς οδοῦ Καλά-
μου μέχρι Νεκροταφείου, διὰ γίνῃ κλη-
ρώσις λαχνῶν ἐπὶ ἀντικειμένων ἀξίας
12.000 δραχμῶν ἅτινα ἀνώνυμος συμπο-
λίτης παρέδωκεν εἰς τὸν πρόεδρον τῆς
κοινότητος. Ἐκ τῶν λαχνῶν τὰ 250 πα-
ρεδόθησαν εἰς τὸν ἐν Νιοῦπορτ τῆς Ἀμε-
ρικῆς ἔγκριτον συμπολίτην κ. Γ. Κασι-
μάτην ἀναχωρήσαντα δι' ἐκεῖ ἐσχάτως
ἵνα τὰ διαθέσῃ μετὰ τῶν συμπολιτῶν
ἀντὶ 50 σεντς ἑκάστον. Τὰ λαχεῖα ἔξεν-
τώθησαν εἰς τὰ τυπογραφεῖα τῆς ἐφη-
μερίδος μας.

Ἡ κλήρωσις τῶν ἀντικειμένων θὰ
λάβῃ χώραν κατὰ τὴν πανήγυριν τῆς
Νέας Τρίτης.

ΜΕΤΑΘΕΣΙΣ ΤΑΜΙΑΚΟΥ

Ὁ ταμίας Κυθήρων κ. Κ. Μαργαρίτης
μετετέθη ἀλλοθὺ ἀποῦ παρέδωκε τὴν
ὕπηρεσιν του εἰς τὴν γραμματεῖα τοῦ
Ταμεῖου.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΙΝΗΣΙΝ ΤΩΝ ΙΔΕΩΝ

Η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΕΙΝΕ ΙΔΕΑ ΚΑΘΑΡΩΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΥΜΝΟΣ ΠΡΟΣ ΤΑ ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ὁ πρῶτον πρωθυπουργὸς τῆς Ἰταλίας
καὶ καθηγητὴς τῆς Πολιτικῆς Οἰκονο-
μίας κ. Φραγκίσκος Νίττι, κατόπιν μελε-
τῶν μίαν δολοκλήρον τεσσαρακονταετίαν,
ἐξέδωκε πρὸ τινος Γαλλιστὶ εἰς τὸ Παρίσι
ἕνα σπουδαῖστατον ἔργον ὑπὸ τὸν τί-
τλον: «Ἡ Δημοκρατία».

Θὰ ἦτο εὐτύχημα ἂν τὸ ἔργον αὐτὸ με-
ταφραζόμενον ἀνεγινώσκετο ἀπ' ὅλους
τοὺς Ἕλληνας. Διότι σπανίως ἔργον
τοιούτου σοφοῦ περιεχομένου ἐγράφη.
Ἐκ τοῦ ἔργου αὐτοῦ θεωροῦμεν ὑπο-
χρεώσιν μας νὰ μεταφέρωμεν ἐνταῦθα πε-
ρικοπὰς τινὰς χάριν τῶν συμπολιτῶν μας
καὶ μέρος τοῦ θαυμασίου προλόγου τοῦ
συγγραφέως, χαρακτηριστικῶς τῆς βα-
θείας αὐτοῦ ἐκτιμήσεως πρὸς τὸ ἀπαρά-
μιλλον καλλὸς τῶν πνευματικῶν δημιουρ-
γημάτων τῆς Ἀρχαίας Ἑλλάδος.

«Ἐξίσταμαι, γράφει εἰς τὸν θαυμασίου
πρόλογόν του ὁ κ. Νίττι, εἰς δύο αἰῶ-
νας. Ἐξίσταμαι τὰ πρῶτα γράμματα ὑπὸ
τὸ φῶς μίαν λάμπας ποὺ ἐκίπνιζε, καὶ ὁ
ὕπνους τοῦ πατέρα μου, παλαιὸς
στρατιώτης τοῦ Ναπολέοντος, μὲ διεσκέ-
δαζε διηγούμενος τὰ ἥρωικά κατορθώμα-
τα τῶν στρατιωτῶν τοῦ Κορσικανοῦ. Ἡ
μὸδα τοῦ 1830 ἐφθινε εἰς τὴν ἀπώ-
ρον ἐπαρχίαν μου μετὰ πένθητα δολοκλή-
ρα ἔτη καὶ ἀνεγέρθη εἰς κοινωνίαν ὅπου
ἡ παλαιὰ φαιουδαϊκὴ ἀριστοκρατία εὐ-
ρίσκειτο ἀκόμη εἰς δαλὴν τῆς τῆς λάμπης. Ὁ
πατέρας μου συνωμοτεῖ μετ' ὁν Ματσίνοι
καὶ ἡγωνίζετο μετ' ὁν Γαριβάλδην. Κατό-
πιν ἀνέτειλεν ὁ σημερινὸς αἰὼν. Αἱ πολι-
τικαὶ ἐλευθερίαι ἔγιναν κτήμα παντός.
Ἡγωνίσθησαν εἰς δημοσιογράφους, ἐδίδασ-
κεν καθηγητῆς τῶν τὰ μεγάλα πανεπιστή-
μια, ἐπάλλασαν μίαν δολοκλήρον τριακον-
ταετίαν εἰς τὴν κοινοβουλευτικὴν παλαί-
στραν, ἔγιναν ὑπουργοὶ εἰς κρισίμους ὥ-
ρας, ἀνέλαβον τὴν προεδρίαν τῆς κυβερ-
νήσεως εἰς ἀκόμη κρισιμωτέρας, μετέσχον
εἰς τὰ μεγάλα γεγονότα τοῦ πολέμου, τὰς
διεθνεῖς συνδιασκέψεις τῆς εἰρήνης καὶ
ἐν μίᾳ λέξει ἀνέμειχθησαν εἰς τὰ κυριώτερα
συμβάντα τοῦ σημερινοῦ αἰῶνος. Ὑπὸ τὴν
θεατὴς τοῦ ἀγώνος τοῦ παλαιοῦ καὶ
τοῦ νέου κόσμου καὶ παρηκολούθησα τὴν
ἐξέλιξιν τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς, τὴν κατα-
πληκτικὴν πρὸς τὸν μέσον τῆς πα-
ραγωγῆς καὶ ὅλων τῶν φαινομένων ποὺ
ἐγέννησεν ὁ κατακλυσμὸς τοῦ εὐρωπαϊ-
κοῦ πολέμου. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον δὲν
διατυπώσω πολιτικὰς συντάξεις οὐτε
κάμνω προβλέψεις διὰ τὸ μέλλον. Τὸ ἔρ-
γον μου δὲν εἶνε τίποτε ἄλλο παρὰ μία
ιστορικὴ ἐπισκόπησις τῶν αἰτίων ποὺ ἐ-
γέννησαν τὴν σημερινὴν κατάστασιν
πραγμάτων. Ἀλλοτε ἀπὸ τοῦ Μακκια-
βέλι μέχρι τοῦ Μοντανιέ καὶ ἀπ' αὐτοῦ
μέχρι τῶν σημερινῶν πολιτεολόγων καὶ
συνταγματολόγων κανεὶς δὲν εἶπε τίποτε
περισσότερον καὶ καλλίτερον ἀπὸ ὅσα με
ἀπαράμιλλον τέχνην καὶ κάλλος μάς εἶπον
καὶ μᾶς ἐδίδασαν οἱ φιλόσοφοι καὶ οἱ
ιστορικοὶ τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος. Ὁ Πλά-
των καὶ ὁ Ἀριστοτέλης ἀπ' ἑνός, ὁ Ἡ-
ρόδοτος, ὁ Θουκυδίδης, ὁ Πολύβιος καὶ
οἱ ἄλλοι Ἕλληνας συγγραφεῖς ἀπ' ἑτε-
ρον δὲν καθώρισαν ἀπλῶς, ἀλλὰ καὶ ἐ-
ξήτασαν τοὺς διαφορὰς τύπους τῶν
πολιτευμάτων μετὰ τὸσον ἀνυπερβλήτον ἀκρι-
βειαν ὥστε καὶ σήμερον, μετὰ χιλιάδας
ἔτων, αἱ ἰδέαι των εἶνε ἐξαιρετικῶς ἐπι-
καιροί».

ΤΙ ΕΙΝΕ ΤΑ ΠΟΛΙΤΕΥΜΑΤΑ

«Τὰ πολιτεύματα, λέγει ὁ κ. Νίττι, καὶ
ἐν γένει καθὲς πολιτικὸν σύστημα δὲν εἶνε
πρόδιον ἢ κατασκευασμα ὀρθολογισμῶν
ἀλλὰ δημιούργημα τῆς ιστορικῆς ἐξελί-
ξεως ἐνὸς λαοῦ ἢ ἐνὸς κράτους. Διὰ τὸν
λόγον τοῦτον ἡ ἀφθονος φιλολογία ἡ ὁ-
ποία ἔχει, καὶ μάλιστα κατὰ τοὺς τελευ-
ταίους καιροὺς, ὡς κέντρον καὶ ὡς βάσιν

Η ΠΕΡΙΟΔΕΙΑ ΤΟΥ ΝΟΜΑΡΧΟΥ

Ὁ Νομάρχης Ἀττικοβοιωτίας κ. Γε-
ρακάκης κατεβῆκεν εἰς τὴν νῆσον μας,
ἐπεσκέψθη διαφόρους κοινότητας εἰς ἃς
ὑπεσχέθη οἰκονομικὴν ἀρωγὴν, εἰς τινὰς
δέ, ὅπως π. χ. εἰς Λογοθετιάνικα, καὶ
τὴν Ἰδρυοῖν ἐκλογικῶν τμημάτων.

Ἡ περιοδεία τοῦ κ. Νομάρχου παρήλ-
θεν ἀπαράγρητος ἐκ μέρους τῶν κατοί-
κων μας διότι αὐτὴν δὲν ἐπρόκειτο νὰ εἶνε
δημιουργικὴ ἔργων νέων εἰς Κῦθηρα.
Ἦτο ἀπλῶς μία ἱκανοποίησις τῆς Νομαρ-
χικῆς περιουσίας διὰ τὴν νέαν ἐν τῷ
νομῷ κυθηραϊκῇ περιφέρειαν.

ΑΤΥΧΗΜΑ ΕΚ ΠΙΣΤΟΛΙΟΥ

Ἐἰς τὸ χωρίον Ἀρμυνοῦρι, ὁ νέος Φώ-
τιος Θ. Κυπριώτης διασκεδάζων μετὰ φί-
λων του, καὶ θελήσας νὰ οἰσφύρῃ πυροβολι-
σμοὺς εἰς τὸν ἀέρα, ἐτραυματίσθη εἰς τὸν
δεξιὸν μαστὸν ἐπικινδύνως ἐξ ἀκαίρου
καὶ ὅπως ἀπροσδοκίτου ἐκπυρσοκροτή-
σεως τοῦ περιστροφικοῦ του.

ΝΕΟΙ ΨΗΦΟΦΟΡΟΙ ΚΥΘΗΡΙΟΙ

Οἱ ἐγγραφεῖς εἰς τοὺς ἐκλογικοὺς κα-
ταλόγους τῶν κοινοτήτων μας νέοι ψη-
φοφόροι ἔχουν ὡς ἑξῆς:

Ἐνεγράφησαν εἰς τὰς Κοινότητας:

Ποταμοὶ	45
Καροβουνάδων	22
Κυθήρων (Χώρας)	17
Φοιταῖων	8
Λιβαδίου	13
Φυλογκανικῶν	7
Μυλοποτάμου	6
Μυτινάων	2
Λογοθετιανικῶν	16
Καραβῶν	18
Ἀρσινιαδῶν	5
Βιαραδίκων	1
Γερακαρίου	4
Μυτιδιῶν	5
Κοντολιανικῶν	3

Σύνολον ἐγγραφέντων 172

Διεγράφησαν δὲ ἐκ τῶν ὡς ἄνω κοι-
νοτήτων ψηφοφόροι ἐν ὅλῳ 46.

Ο ΔΙΕΝΕΡΓΗΘΕΙΣ ΕΡΑΝΟΣ

ΕΠΙΣΚΕΥΗΣ ΤΗΣ ΘΑΟΥ ΑΓΙΑΣ ΠΕΛΑΓΙΑΣ

Ἐπιμελεία τῶν ἐν Ἀθήναις κ. κ. Σ.
Τσαμπηρᾷ καὶ Π. Μαλίνδῳ, συνελήθη-
σαν ἀπὸ διαφόρων συμπολιτῶν δραχμὰ
4.200 διὰ τὴν ἐπισκευὴν τῆς οδοῦ Ποτα-
μοῦ—Ἀγίας Πελαγίας.

ΣΥΛΛΗΨΙΣ

ΛΗΣΤΟΥ ΕΙΣ ΚΥΘΗΡΑ

Ὁ καταδικωμένος ἀπὸ ἐτῶν ὑπὸ τῶν
ἀρχῶν τῆς Πελοποννήσου τρομερὸς λη-
σταρχὸς Γρηγόριος Χαίππας, ἀποβιβασθεὶς
λαθραίως εἰς τὴν νῆσον μας ἐπαχειρήσε-
ν ἀπαγγεῖν τὴν σύζυγον καὶ τὰ τέκνα του
τὰ ὅπου ἡ ἐπιτροπὴ τῆς Δημοσίας Ἀ-
σφαλείας εἶχεν ἐκτοπίσει. Τὴν παρου-
σίαν τοῦ Χαίππα κατέδωσαν εἰς τὰς ἀστυ-
νομικὰς μας ἀρχάς, αἱ ὅπου ἐνισχυθεῖσαι
καὶ ὑπὸ κατοίκων κατέρωθεν κατόπιν
ἀντιστάσεώς του, νὰ συλλάβουν τὸ αἰμο-
σταγὴν κακοδργόν.

Ἐπὶ τοῦ προκειμένου δέον νὰ ἐξαοθῇ
ἡ προθυμία τῶν κατοίκων διὰ τὴν σύλλη-
ψιν τοῦ ληστήρχου, ἀνευ τῆς ὁποίας θὰ ἦ-
το ἀναπόφευκτος αἰματηρὰ συμπλοκὴ με-
τέωρα θύματα.

ΤΟ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟΝ ΚΥΘΗΡΩΝ

Ἀπὸ τῆς πρώτης λ.μ. τὸ εἰρηνοδικεῖον
Κυθήρων ἐπανήλθεν εἰς Χώραν ἐκ Πο-
ταμοῦ ἐνθα ἐλειτοδύρησε κατὰ τὴν θερι-
νὴν περιόδον.

τὰς ἀρχὰς ὑπὸ τῶν ὁποίων διαπνέεται ἡ
περίφημος δόξα τῶν δικαιωμάτων τοῦ
ἀνθρώπου ἡ γενομένη κατὰ τὴν γαλλί-
κην ἐπανόστασιν. Τὸ ἱστορικὸν τοῦτο
μνημεῖον τῆς ἐξελίξεως τῆς ἀνθρωπότη-
τος διεκέρησεν ὅτι καθὲς ἀρχὴ καὶ καθὲς
ἐξουσίαν πηγάζει ἐκ τοῦ λαοῦ καὶ κατὰ συ-
νέπειαν ἀνήκει εἰς αὐτὸν καὶ δὲν ἡμπορεῖ
νὰ μεταβιβάζεται διὰ κληρονομικῶν δι-
καιωμάτων. Καθώριζεν ἀκόμη ὅτι αἱ
τρεῖς κρατικαὶ ἐξουσίαι, ἡ νομοθετικὴ, ἡ
ἐκτελεστικὴ καὶ ἡ δικαστικὴ πρέπει νὰ εἶνε
σαφῶς καθωρισμέναι καὶ χωρισμέ-
ναι ἡ μία ἀπὸ τῆς ἄλλης, ὅτι κανεὶς πε-
ριορισμὸς δὲν ἡμποροῦσε νὰ τεθῇ εἰς
τὴν ἐλευθερίαν τοῦ τύπου, καὶ τέλος διὰ
ἡ στρατιωτικὴ ἐξουσία πρέπει νὰ εἶνε ὑπο-
ταγμένη εἰς τὴν πολιτικὴν ἐξουσίαν. Ὁ
θεμελιὸς δὲμος λίθος τῶν δημοκρατιῶν
τῆς ἐποχῆς μας εἶνε ἡ μεγαλειώδης δια-
κήρυξις τῆς ἀνεξαρτησίας τῶν Ἡνωμένων
Πολιτειῶν τῆς 4ης Ἰουλίου 1776:

Η ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ ΔΙΑΚΗΡΥΞΕΩΣ

«...Θεωροῦμεν, ἔλεγεν ἡ διακήρυξις
αὐτὴ μετὰ τῶν ἄλλων, ὡς ἀναμφι-
σβητήτους καὶ ἀδιαποδρίτους τὰς
ἀκαλόγητους ἀληθείας: Ὅλοι οἱ ἄν-
θρωποι γεννῶνται ἴσοι καὶ περὶ κοινὸν
δοτήμενον ὑπὸ τοῦ Δημιουργοῦ διὰ
δικαιωμάτων τὰ ὅποια κανεὶς δὲν ἡμ-
πορεῖ νὰ ἀφαιρέσῃ. Μεταξὺ τῶν δι-
καιωμάτων αὐτῶν, τὰ ἐκχόμενα εἰς
τὴν πρώτην γραμμὴν εἶνε ἡ ζωὴ, ἡ
ἐλευθερία καὶ ἡ ἐπιδιώξις τῆς εὐ-
τυχίας. Διὰ νὰ ἐξασφαλίσουν τὴν ἀ-
πόλαυσιν τῶν δικαιωμάτων τούτων
οἱ ἄνθρωποι ἐγκατέστησαν τὰς κυ-
βερνήσεις, τὰς ὁποίων τὸ κῆρος καὶ
ἡ ἐξουσία πηγάζουν ἐκ τῶν κυβερ-
νωμένων. Ὅταν μία κυβερνήσις ἐν-
τρέπεται τοῦ σκοποῦ διὰ τὸν ὁποῖον
συνέστη, ὁ λαὸς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ
τὴν καταλύῃ καὶ νὰ ἐγκαθίστῃ νέαν,
ἱκανὴν νὰ ἐξασφαλίσῃ τὰ δικαιώμα-
τα τοῦ καὶ τὴν ἐπὶ τημέραν του... Ὅ-
ταν προβαίῃ εἰς μακρὰν σειρὰν κα-
ταχρήσεων τῆς ἐξουσίας καὶ κατα-
πάτησιν τῶν δικαιωμάτων τοῦ λαοῦ
αἱ ὁποιαὶ δὲν ἔχουν ἄλλον σκοπὸν
παρὰ τὴν ὑποδοκίωσιν του, ὁ λαὸς
ἔχει τὸ δικαίωμα καὶ τὸ καθήκον νὰ
ἀνατρέψῃ τὴν παρακτερομένην κυ-
βέρνησιν καὶ διὰ νέων κατοχυρώσεων
καὶ ἐγγυήσεων νὰ ἀσφαλίσῃ τὸ μέ-
λλον του».

ΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΑΙ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΙ ΤΩΝ ΛΑΩΝ

Κατὰ τὸν κ. Νίττι μόνον εἰς τοὺς λόγους
τοῦς ὁποίους ὁ Θουκυδίδης ἀποδίδει εἰς τὸν
Περικλέα ἡμποροῦμεν νὰ εὑρωμεν τόσον δι-
αφύλιν ἀντίληψιν τῆς δημοκρατικῆς ἰδέας.
Ἡ δόξα τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου ἡ
γενομένη κατὰ τὴν γαλλικὴν ἐπανόστασιν
τοῦ 1789 δὲν εἶνε εἰμὴ παράφρασις τῆς ἀμε-
ρικανικῆς δηλώσεως. Μόνον τὸ γαλλικὸν σύν-
ταγμα τοῦ 1793 τὸ ὁποῖον συνέταξε ὁ Κοινο-
τὴ διαπρέπει ὑπὸ πραγματικῶν δημοκρατι-
κῶν ἰδεῶν. Κανεὶς δὲν ἡμπορεῖ νὰ ἀμ-
φιβητῇ τὴν μεγαλειὴν τῆς γαλλικῆς ἐπανο-
στάσεως παρ' ὅλα τὰ σφάλματά της καὶ παρ'
ὅς τὰς ὑπερβολὰς της. Ἀν